

til at gå sammen og isolere kampen for reel ligestilling mellem mænd og kvinder. I sin tid var kvinderne nødt til at gå sammen for at kæmpe mod mændene, men nu er vi kommet dertil – det var det, vi blev enige om lige før – at nu er det ikke en kamp mellem kønnene, nu er det en fælles kamp for reel ligestilling.

Jeg synes, fru Anni Svanholts indlæg her for et øjeblik siden afslørede, at hun ikke rigtig er kommet ud over den rampe, hvor vi nu er nødt til at arbejde på en anden facon her i det nye århundrede. Vi skal stadig væk have fokus på ligestilling, men metoderne er andre, fordi vi trods alt er nået længere, end vi var i 1970 eller for den sags skyld ved det forrige århundredes begyndelse.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Den skal blive kort. Jeg kan kun erklære mig 100 pct. enig med den konservative ordfører i det indlæg, som netop er afleveret, og så sige, at jeg vil afstå fra at forsøge at løbe med i en kamp, hvor vi nu via symbolpolitiske tiltag skal forsøge at overgå hinanden i en ligestillingsmæssig profil. Det vil jeg fuldstændig afstå fra.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Til fru Pia Christmas-Møller: Jeg mener, at de redskaber, vi har, er forskellige. Ét er, at der er nye redskaber her i lovforslaget, men et udvalg, hvor der naturligvis kan sidde både mænd og kvinder, vil være et meget, meget, meget vigtigt redskab i Folketingets arbejde, så man får flere muligheder.

Jeg synes, vi afskærer nogle muligheder ved ikke at tillægge ligestillingsarbejdet den værdi, at det også er værdigt til et udvalg.

Jeg kan godt være bange for, at selv om vi er optaget af mainstreaming, bliver det uforpligtende og måske lidt usynligt. Der kan være en risiko, men hvis man arbejder på begge fronter ved at synliggøre det og virkelig tillægge arbejdet den værdi at ville gøre noget ekstra, samtidig med man gør det andet, så tror jeg på, at vi for alvor flytter nogle ting og kommer ud over det, at vi skal konstatere, at vi ikke har flyttet os så forfærdelig meget.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg kan slet ikke følge fru Anni Svanholts argumentation. Det er ikke udtryk for, at vi ikke til-

lægger ligestillingen betydning nok. Ligestilling er ikke værdig nok, sådan var ordene. Jeg er helt uenig. Altså vi har da heller ikke et folketingsudvalg, som skal behandle demokratisager, eller et menneskerettighedsudvalg. Det har vi da ikke, for det er en selvfølge. Så må vi indarbejde, at de selvfølgeligheder også bliver omsat til praksis i de lovgivningssammenhænge, hvor de i øvrigt optræder.

Det, der jo netop er ideen nu, er, at ligestillingen skal indtænkes på alle niveauer. Om det er miljølovgivningen, skattelovgivningen, uddannelse eller hvad, skal det indtænkes; det skal ikke isoleres. Det synes jeg fru Anni Svanholt skal tænke på.

Hvis vi siger, at vi vil ændre loven nu, er vi tilretter ligestillingslovgivningen her i forbindelse med regeringens forslag, så er der i og for sig ikke så meget tilbage at ønske, hvad lovgivning angår. Det, det handler om, er at få lovens principper omsat til praktisk virkelighed ude i mænds og kvinders dagligdag. Det kan vi ikke sidde og dirigere her med lovgivningen. Det er ved holdningsændringer og løbende arbejde ude i marken, ude på virksomhederne, ude i det daglige liv i familierne osv., at vi skal sikre de gode principper om ligestilling.

Vi har princippet om ligeløn fra 1976, og der er en lov om det. Det handler om at få det omsat til praktisk virkelighed. Det tror jeg ikke på at man fremmer ved at nedsætte et særligt udvalg, og det har intet at gøre med, at ligestillingsprincippet og ligestillingssagen ikke er værdig nok. Der er sandelig mange meget værdifulde principper i vores folkestyre, som vi vil kæmpe med næb og kløer for, men som vi ikke har et særligt folketingsudvalg til at behandle.

Ministeren for ligestilling (Jytte Andersen):

Fru Anni Svanholt peger på den risiko ved mainstreaming, at det bliver usynligt, men det er jo lige præcis derfor, regeringen har valgt en ny organisering, har valgt en organisering, hvor der er en minister, hvor der er en departemental enhed, hvor der er et videnscenter, hvor der er et debatforum, og hvor der en gang om året gives Folketinget en redegørelse for, hvordan udviklingen så har været både kommunalt, amtskommunalt og statsligt.

Det ligger også i lovforslaget, at ligestillingsministeren en gang om året skal fremlægge en perspektiv- og handlingsplan for Folketinget, der skal pege på, hvad det er for nogle mål, vi skal sætte os, og hvad det så er for nogle mid-